

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

P8_TA(2015)0250

Zewnętrzny wpływ unijnej polityki handlowej i inwestycyjnej na inicjatywy publiczno-prywatne**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie zewnętrznego wpływu unijnej polityki handlowej i inwestycyjnej na inicjatywy publiczno-prywatne w krajach nienależących do UE (2014/2233(INI))**

(2017/C 265/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE ⁽³⁾;
- uwzględniając odnośne opinie Komisji Handlu Międzynarodowego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych (COM(2011)0896), w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (COM(2011)0895) oraz w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielania koncesji (COM(2011)0897),
- uwzględniając komunikaty Komisji zatytułowane: „Wspieranie inwestycji publiczno-prywatnych krokiem w kierunku naprawy gospodarki i długoterminowej zmiany strukturalnej: zwiększanie znaczenia partnerstw publiczno-prywatnych” (COM(2009)0615); „Większa rola sektora prywatnego w osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w krajach rozwijających się” (COM(2014)0263); „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020); „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612); „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173) oraz „Odnowiona strategia UE na lata 2011-2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020” ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu ⁽⁵⁾, a także rezolucję z dnia 26 października 2006 r. w sprawie partnerstw publiczno-prywatnych oraz prawa wspólnotowego w zakresie zamówień publicznych i koncesji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając raport EIM z 2010 r. przygotowany dla Komisji pt. „Internalizacja europejskich MŚP”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65.⁽³⁾ Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.⁽⁴⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 87.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0050.⁽⁶⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 447.

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

- uwzględniając ust. 5 komunikatu Komisji zatytułowanego „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015” (COM(2010)0491), zasady upodmiotowienia kobiet autorstwa ONZ ogłoszone w marcu 2010 r., wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 8 grudnia 2009 r. oraz ust. 46 dokumentu końcowego Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju (Rio + 20),
 - uwzględniając zalecenie OECD z maja 2012 r. w sprawie zasad publicznego zarządzania partnerstwami publiczno-prywatnymi⁽¹⁾, konwencję OECD z 1997 r. o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych oraz wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych zaktualizowane w maju 2011 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając odnośne konwencje MOP,
 - uwzględniając przewodnik dotyczący promowania dobrego zarządzania w partnerstwach publiczno-prywatnych wydany w 2008 r. przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ⁽³⁾,
 - uwzględniając przewodnik legislacyjny dotyczący prywatnego finansowania projektów infrastrukturalnych wydany w 2001 r. przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL)⁽⁴⁾, a także dokumenty przedstawione podczas międzynarodowego sympozjum UNCITRAL dotyczącego partnerstw publiczno-prywatnych (PPP), które odbyło się w Wiedniu w dniach 2 i 3 maja 2013 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie CAF z 2010 r. pt. „Infraestructura pública y participación privada: conceptos y experiencias en América y España”,
 - uwzględniając dokument „Public-Private Partnerships Reference Guide: Version 2.0” z lipca 2014 r., opracowany przez Azjatycki Bank Rozwoju, Międzyamerykański Bank Rozwoju, Bank Światowy oraz Instrument doradczy w dziedzinie infrastruktury publiczno-prywatnej (PPIAF)⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju, a także Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0182/2015),
- A. mając na uwadze, że państwowe przedsiębiorstwa i struktury gospodarcze oraz ich dynamika skorzystałyby na otoczeniu umożliwiającym interakcje pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym oraz na współpracy między podmiotami prywatnymi i publicznymi, m.in. w formie wspólnych inicjatyw i przedsięwzięć;
- B. mając na uwadze, że chociaż partnerstwa publiczno-prywatne (PPP) to narzędzie długoterminowe wykorzystywane w polityce rządowej na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym, to nie istnieje uznana na poziomie międzynarodowym definicja takich partnerstw ani kompleksowe ramy prawne dla nich; mając na uwadze, że w praktyce PPP są rozumiane jako odniesienia do „szerokiego i zróżnicowanego spektrum współpracy między podmiotami publicznymi (rządy, agencje i organizacje międzynarodowe lub ich kombinacja) a podmiotami prywatnymi (przedsiębiorstwa lub podmioty nienastawione na zysk)” i zazwyczaj wymagają udostępnienia przez sektor prywatny infrastruktury lub aktywów tradycyjnie zapewnianych przez rządy;
- C. mając na uwadze, że partnerstwa publiczno-prywatne (PPP) są ważne, gdyż stanowią siłę napędową wzrostu gospodarczego, innowacji, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy, zarówno na jednolitym rynku, jak i poza nim, a także odgrywają strategiczną rolę w modernizacji infrastruktury, zwłaszcza infrastruktury energetycznej, wodnej, drogowej i cyfrowej; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa UE są dobrze przygotowane, by rywalizować o takie inicjatywy i je realizować;
- D. mając na uwadze, że choć umowy dotyczące PPP mogą przyjmować różne formy, przepisy dotyczące jednolitego rynku określają surowe normy proceduralne; mając na uwadze, że przepisy te zostały poddane przeglądowi i ujednocnieniu w dyrektywach 2014/24/UE i 2014/25/UE w sprawie zamówień publicznych, w dyrektywie 2014/23/UE w sprawie udzielania koncesji oraz w wytycznych dotyczących zinstytucjonalizowanych PPP;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/governance/budgeting/PPP-Recommendation.pdf>.

⁽²⁾ http://www.oecd.org/daf/anti-bribery/ConvCombatBribery_ENG.pdf.

⁽³⁾ www.unece.org/fileadmin/DAM/ceci/publications/ppp.pdf.

⁽⁴⁾ <http://www.uncitral.org/pdf/english/texts/procurement/pfip/guide/pfip-e.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://api.ning.com/files/lumatxx-0jz3owSB05xZDkmWIE7GTVYA3cXwt4K4s3Uy0NtPPRgPWYO1lLrWaTUqybQeTXIeu-SYUxbPFWlisyNI5rL6b2Ms/PPPReferenceGuidev02Web.pdf>.

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

- E. mając na uwadze, że partnerstwa publiczno-prywatne na rzecz udostępniania infrastruktury, podstawowych dóbr i usług charakteryzują się złożonością techniczną;
- F. mając na uwadze, że globalny kryzys gospodarczy od 2007 r. poważnie dotknął wszystkie państwa rozwinięte, wschodzące i rozwijające się i wywarł wpływ na ich polityki budżetowe oraz dostęp zarówno instytucjonalnych, jak i prywatnych podmiotów – a zwłaszcza MŚP – do funduszy niezbędnych do realizacji projektów, oddziałując na rozwój infrastruktury i innych projektów kapitałochłonnych oraz świadczenie podstawowych usług;
- G. mając na uwadze, że z powodu ograniczeń w budżetach publicznych, nasilonych jeszcze kryzysem gospodarczym i kryzysem w zakresie długu publicznego, rządy coraz częściej uciekają się do innowacyjnych rozwiązań, jak na przykład PPP, które przy odpowiednim rozwoju mogą przyczynić się do ograniczenia kosztów oraz poprawy efektywności, skuteczności i jakości usług publicznych w celu zapewnienia terminowego udostępniania infrastruktury publicznej, a to dzięki odpowiedniemu zaangażowaniu podmiotów publicznych i prywatnych;
- H. mając na uwadze, że źródłem pozytywnego wpływu partnerstw publiczno-prywatnych jest sprawniejsza realizacja projektów, dobry stosunek korzyści do kosztów, możliwość długoterminowego finansowania kosztów, impuls pobudzający innowacje i badania, a także bardziej elastyczne i wykwalifikowane środowisko zarządzania;
- I. mając na uwadze, że liberalizacja handlu i inwestycji nie są celami samymi w sobie, ale stanowią narzędzia, które powinny przyczynić się do tworzenia bogactwa i poprawy jakości życia ludności na świecie, mając też na uwadze, że w tym kontekście istnieje możliwość rozwinięcia innowacyjnych polityk wraz z nowymi instrumentami, takimi jak nowo opracowane instrumenty finansowe, i siecią umów o wolnym handlu, pomocnych rządów państw trzecich w zagwarantowaniu dostaw infrastruktur, dóbr i usług użyteczności publicznej, przy jednoczesnym zapewnieniu lub zwiększeniu uczestnictwa przedsiębiorstw UE w projektach inwestycyjnych za granicą, łączących w ramach współpracy przedsiębiorstwa prywatne i podmioty publiczne;
- J. mając na uwadze, że cechą charakterystyczną PPP jest długi cykl życia, który czasami obejmuje okres od 10 do 30 lat; mając również na uwadze, że cykl życia PPP powinien być sensowny i spójny z wytyczonymi celami w zakresie pracy, towarów i usług, które mają zostać zapewnione, bez sztucznego zakłócania konkurencji lub zawyżania kosztów i tworzenia zbędnego obciążenia dla administracji publicznej i podatników;
- K. mając na uwadze, że polityka handlowa UE nie powinna ani pobudzać, ani wstrzymywać suwerennych decyzji co do skorzystania z PPP, lecz po ich podjęciu obowiązkiem UE jest uzyskanie jak najlepszego dostępu dużych, średnich i małych przedsiębiorstw oraz mikroprzedsiębiorstw UE do rynków zamówień państwa partnerskiego, przy jednoczesnym zapewnieniu wartości dodanej dla lokalnej społeczności, w świetle zasad otwartości, uczestnictwa, odpowiedzialności, skuteczności i spójności politycznej;
- L. mając na uwadze fakt, że sektor prywatny może zaniżać wartość infrastruktury społecznej i jej zasięg, a znaczne koszty związane z udostępnianiem infrastruktury, pozycja niektórych sektorów jako naturalnych monopolii lub ich znaczenie strategiczne oznaczają, że w wielu przypadkach otwarta konkurencja i prywatyzacja nie są najbardziej odpowiednim rozwiązaniem strategicznym, jeżeli interes publiczny musi mieć nadrzędne znaczenie;
- M. mając na uwadze, że celem PPP jest zatem połączenie najlepszych elementów z obu tych światów – świadczenia usług i udostępniania infrastruktury użyteczności publicznej, ale poprzez zwiększenie udziału sektora prywatnego zamiast przeprowadzania prywatyzacji;
- N. mając na uwadze, że wiele krajów wschodzących i rozwijających się zmagają się z problemem niedopasowania dynamiki prywatnych przedsiębiorstw do braku godnej zaufania infrastruktury publicznej; mając na uwadze, że takie niedopasowania (wprost uderzające w Indiach czy Brazylii) osłabiają potencjał wzrostu, ograniczają możliwości w zakresie importu i eksportu lub powodują zakłócenia w liniach produkcyjnych ze względu na brak wystarczającej infrastruktury portowej, problemy z transportem wewnętrznym (koleje, przewozy towarowe, autostrady) lub dysfunkcyjne elektrownie i sieci dystrybucji energii elektrycznej; mając na uwadze, że niedopasowania te mają także negatywny wpływ na dobrostan człowieka (ze względu na brak sieci kanalizacyjnych i wodociagowych); mając na uwadze, że PPP umożliwiają zastosowanie zintegrowanych rozwiązań, zgodnie z którymi partner lub konsorcjum udostępnia „budynek” (budownictwo oraz usługi z zakresu inżynierii i architektury), „finansowanie” (zastrzyk środków prywatnych, finansujący co najmniej płatności zaliczkowe w ramach projektu) i „eksploatację” (usługi z zakresu konserwacji, nadzoru i zarządzania);
- O. mając na uwadze, że organizacje międzyrządowe również korzystały z PPP do udzielania pomocy krajom najsłabiej rozwiniętym za pośrednictwem partnerstw z organizacjami działającymi w dziedzinie rozwoju i współpracy: Bank Światowy, regionalne banki odbudowy, Organizacja ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) i Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF), by wymienić tylko niektóre z nich, wykorzystywały PPP do realizacji działań; mając na uwadze, że jeśli chodzi o zasięg geograficzny, USA, Australia, Japonia, Malezja,

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

Singapur, Zjednoczone Emiraty Arabskie i inne kraje Azji i Ameryki Łacińskiej (zwłaszcza Chile) mają doświadczenie w zakresie PPP; mając na uwadze, że kraje należące do OECD (Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Włochy, Irlandia, Holandia, Portugalia i Hiszpania) mają także odpowiednie przepisy; mając na uwadze, że Wielka Brytania prowadzi najbardziej rozwinięty program w dziedzinie PPP (z inicjatywy prywatnego finansowania pokrywa się koszty ok. 20 % inwestycji publicznych); mając na uwadze, że UE przoduje w zakresie rynku infrastruktury PPP, koncentrując ponad 45 % wartości nominalnej PPP;

- P. mając na uwadze, że PPP były stosowane w kontekście funduszy strukturalnych, rozszerzenia UE, sieci transeuropejskich, wspólnych inicjatyw technologicznych, programu Europa 2020, B&R (fabryki przyszłości, energooszczędne budynki, inicjatywa na rzecz ekologicznych pojazdów, zrównoważone procesy przemysłowe, fotonika, robotyka, wysoko wydajne komputery i sieci 5G), e-kształcenia, projektów badawczych z uniwersytetami i innych programów w dziedzinie zdrowia (takich jak inicjatywa w zakresie leków innowacyjnych); mając na uwadze, że Europejski Bank Inwestycyjny i Europejskie Centrum Wiedzy Specjalistycznej w zakresie PPP przeprowadziły projekty w UE, w krajach sąsiadujących z UE i w jeszcze dalej położonych krajach; mając na uwadze, że UE również przyczyniła się do tego poprzez Globalny Fundusz Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej; mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych zamierza wspierać szereg PPP w UE, w których uczestniczyć mogą przedsiębiorstwa pochodzące z państw będących partnerami handlowymi;
- Q. mając na uwadze, że do tej pory UE utrzymywała swoje rynki zamówień publicznych w dużej mierze otwarte dla konkurencji międzynarodowej i że posiada ona zasady mające na celu poprawę uczciwej i efektywnej konkurencji na jednolitym rynku oraz zapewnienie równych warunków działania dla międzynarodowych inwestorów; mając na uwadze, że własność zagraniczna czy kontrola sprawowana przez podmioty zagraniczne nie są podstawą do dyskryminacji w UE i że przedsiębiorstwa zagraniczne mogą otwierać lokalne oddziały, aby móc uczestniczyć w PPP;
- R. mając na uwadze, że unijne umowy o wolnym handlu zawierają postanowienia, które torują przedsiębiorstwom drogę do składania ofert w ramach PPP poprzez dostęp do rynku i rozpoczynanie działalności przez inwestorów; mając na uwadze, że działania i możliwości otwarte w odniesieniu do Korei, Kolumbii/Peru, Ameryki Środkowej, Singapuru i Kanady (oraz Wietnamu i Japonii) są definiowane odmiennie i odrębnie w każdym przypadku; mając na uwadze, że potrzebne jest relatywnie elastyczne podejście w odniesieniu do negocjacji z różnymi partnerami; mając też jednak na uwadze, że celem powinien być zawsze wkład w zrównoważony rozwój społeczny, gospodarczy i środowiskowy, demokracja i dobre zarządzanie, poszanowanie praw człowieka i wsparcie standardów ochrony uznanych na szczeblu międzynarodowym, a także tworzenie godnych miejsc pracy; mając na uwadze, że na poziomie wielostronnym Układ ogólny w sprawie handlu usługami (GATS) oraz Porozumienie w sprawie zamówień publicznych (GPA) również ustanawiają szereg zobowiązań, podobnie jak inne instrumenty wielostronne, takie jak porozumienie w sprawie handlu usługami (TiSA); mając w związku z tym na uwadze, że otoczenie w UE staje się coraz bardziej konkurencyjne;

Kontekst

1. podkreśla potrzebę pobudzenia tworzenia godnych miejsc pracy, konkurencyjności i wydajności w Unii Europejskiej i w państwach trzecich poprzez innowacyjne strategie polityczne oraz nowe instrumenty mające na celu aktywizowanie działalności podmiotów gospodarczych w celu ożywienia trwałego wzrostu, w tym również poprzez inwestycje dokonywane poza jednolitym rynkiem; sądzi, że PPP mogą być – jako jedna z kilku opcji – potencjalnym źródłem wzrostu gospodarczego dla przedsiębiorstw z UE, a jednocześnie mogą być przydatne dla naszych partnerskich krajów trzecich, ponieważ partnerstwa te mogłyby dostarczać infrastruktury, towary i usługi użyteczności publicznej;
2. przypomina, że PPP powinny wносить wysoką wartość dodaną dla obywateli i konsumentów, zapewniać wysokiej jakości usługi lub towary oraz przynosić konkretną przewagę konkurencyjną i korzyści gospodarcze dla administracji publicznej – zarówno na szczeblu rządowym, jak i lokalnym – przy jednoczesnym unikaniu stwarzania dodatkowych obciążeń lub strat dla sektora publicznego;
3. wzywa Komisję do wsparcia definicji PPP, która zostanie uznana na szczeblu międzynarodowym, jako długoterminowej relacji między publicznym promotorem projektu i inwestorami prywatnymi, mającej na celu dostarczanie ogólnodostępnych usług użyteczności publicznej i infrastruktur wysokiej jakości, rozwijanej w oparciu o jasno ustanowione warunki umowne, podlegające łatwej ocenie poprzez wskaźniki monitoringu gwarantujące godziwe i stosowne wynagrodzenie w przypadku spełnienia warunków zawartej umowy;
4. zauważa, że MŚP oraz większe przedsiębiorstwa mogą w równym stopniu zapewnić wyjątkowe dla sektora prywatnego know-how, doświadczenie i dobre praktyki, a także sieci obejmujące władze publiczne w krajach nienależących do UE, skutecznie wspierając realizację dynamicznej polityki na rzecz trwałego rozwoju; uważa, że MŚP mogą najlepiej wykorzystać swój potencjał, jeżeli tworzą sieci i operują na szczeblu globalnym, a także wchodzą na rynki poza Europą,

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

między innymi za pośrednictwem PPP; wzywa w związku z tym Komisję do wspierania i zachęcania do tworzenia konsorcjów i innych form współpracy między dużymi przedsiębiorstwami a MŚP, aby ułatwić dostęp do tych ostatnich do projektów PPP;

5. podkreśla, że rozwój PPP musi uwzględniać w szczególności wyzwania dla MŚP mających siedzibę w UE i konkurujących na rynkach międzynarodowych w ramach PPP oraz podkreśla konieczność dopilnowania, by MŚP miały konkretny, sprawiedliwy i wzajemny dostęp, zwłaszcza w sektorze infrastruktury publicznej, zgodnie z dyrektywą 2014/25/UE; podkreśla w tym kontekście znaczenie specjalnych przepisów umożliwiających MŚP udział w zamówieniach publicznych w ramach klastrów lub grup oraz korzystanie z otwartych i przejrzystych łańcuchów podwykonawczych;

Wyzwania

6. uważa za godne ubolewania, że UE do tej pory starała się, by jej rynki zamówień publicznych były jak najszerzej otwarte dla konkurencji międzynarodowej, mimo iż przedsiębiorstwa unijne nadal napotykały silne bariery za granicami; wzywa Komisję do zagwarantowania, że umowy handlowe UE zawierają takie instrumenty dotyczące naszych przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP, które umożliwią im konkurowanie za granicą na równych warunkach z zagranicznymi przedsiębiorstwami krajowymi; apeluje również o stworzenie jasnych uregulowań i łatwego dostępu do informacji dotyczących przetargów i kryteriów udzielania zamówień, a także o zniesienie dyskryminacyjnych i nieuzasadnionych barier handlowych w dziedzinie zamówień publicznych, usług lub inwestycji (takich jak dyskryminacja podatkowa, bariery regulacyjne dla tworzenia oddziałów lub filii czy ograniczenia w dostępie do finansowania); wzywa kraje partnerskie do stosowania zasad otwartego zarządzania w celu zagwarantowania przejrzystości i uniknięcia konfliktów interesów oraz do ostrożnego wykorzystywania praktyk PPP, biorąc pod uwagę nie tylko analizę kosztów i zysków oraz rentowność projektów, lecz także finansowe i techniczne zdolności organów publicznych w zakresie nadzoru nad usługami lub odbioru infrastruktury zgodnie z ogólnym interesem publicznym;

7. przyznaje, że wyzwania dotyczące PPP można przezwyciężyć za pomocą zasad dobrego zarządzania, takich jak przejrzystość i jasność zasad udzielania zamówień, w przypadku których kluczowe są następujące kwestie: przyznanie, wykonanie i ocena projektów od początkowych etapów; modelowanie i zdefiniowanie transferu ryzyka (a zwłaszcza ocena średnio- i długoterminowej opłacalności); uczestnictwo zainteresowanych stron i organizacji społeczeństwa obywatelskiego; zwalczanie korupcji i oszustw; możliwości finansowe i techniczne właściwej administracji w zakresie odpowiedniego zaplanowania i nadzorowania wykonania umów; a także zwiększenie pewności prawa, w ramach zapewniających władzy publicznej sprawowanie władzy przewidzianej w prawie; apeluje zatem do Komisji i państw członkowskich (które są najważniejszymi stronami w tym względzie) o współpracę przy promowaniu tych zasad i powiązanych dobrych praktyk poza granicami UE;

8. przypomina, że cechą charakterystyczną PPP jest ich wysoka wartość i techniczna kompleksowość oraz długoterminowe zaangażowanie stron; zauważa, że wymagają one zatem odpowiedniego stopnia elastyczności oraz gwarancji proceduralnych w celu zapewnienia przejrzystości, braku dyskryminacji i równego traktowania;

9. przypomina, że istnieje szereg zagrożeń nierozzerwalnie związanych z projektami infrastrukturalnymi (szczególnie w obszarze budownictwa, środowiska naturalnego, telekomunikacji i sieci energetycznych) oraz że instytucje rządowe i samorządowe, za pośrednictwem PPP, przenoszą część tego ryzyka na prywatnego wykonawcę, tak aby obie strony mogły czerpać korzyści, ale także dzielić ryzyko i zakres obowiązków związanych z realizacją takich projektów; ponadto podkreśla, że odpowiedni podział ryzyka ma zasadnicze znaczenie dla obniżenia kosztów projektu i zapewnienia jego pomyślnego realizacji i rentowności;

10. przypomina, że świadczenie wysokiej jakości, dostępnych i opłacalnych usług dla ludności, zarówno w granicach UE, jak i poza jej granicami, jest niezbędnym warunkiem zapewnienia skutecznego wdrażania i rentowności PPP; przypomina, że złożony proces wyboru modeli i umów ma wpływ na rozwój każdego projektu; ostrzega, że na niektórych etapach PPP zostały użyte wyłącznie do osiągnięcia celu formalnej zgodności z celami deficytu publicznego; podkreśla potrzebę stworzenia odpowiednich struktur instytucjonalnych, łączących aspekty politycznego zobowiązania, dobrego zarządzania i odpowiednich podstaw prawnych, aby zapewnić obywatelom oferowanie przez PPP szeroko dostępnych usług o lepszej jakości; w tym kontekście podkreśla znaczenie odpowiedniej oceny profilu i nabytego doświadczenia zaangażowanych przedsiębiorstw, aby określić jakość świadczonych przez nie usług i to, czy w odpowiedzialny sposób prowadzą swoją działalność;

Zaangażowanie sektora prywatnego w rozwój

11. podkreśla, że unijne strategie handlowe, inwestycyjne i rozwojowe są wzajemnie powiązane oraz że w art. 208 traktatu lizbońskiego ustanowiono zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju, która wymaga uwzględniania celów współpracy rozwojowej podczas realizacji polityki mogącej wywierać wpływ na kraje rozwijające się; podkreśla ponadto,

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

jak ważne jest, aby unijne strategie inwestycyjne były nastawione na wybory finansowe uwzględniające rzeczywistą ocenę skutków społecznych;

12. podkreśla rosnący potencjał PPP, jako jednej z szeregu możliwości, do wspierania innowacyjnych rozwiązań i mobilizacji długookresowego finansowania prywatnego i zasobów krajowych w celach rozwojowych, zważywszy na fakt, że w krajach rozwijających się konieczne są szeroko zakrojone inwestycje w zakresie infrastruktury, dostaw wody i energii, których sektor publiczny nie będzie w stanie samodzielnie przeprowadzić i których większość skorzysta z zaangażowania sektora prywatnego; sądzi, że PPP mogą również generować innowacyjne technologie i modele biznesowe, a także tworzyć mechanizmy rozliczalności sektora prywatnego; zwraca jednak uwagę na przypadki, w których udział sektora prywatnego w PPP w niektórych krajach rozwijających się nie przyniósł oczekiwanych rezultatów; zauważa, że w konsekwencji wniesienie pomocy technicznej jest niezbędne do wzmocnienia ram prawnych i instytucjonalnych, w których PPP są realizowane, w szczególności w zakresie zdolności do oceny, planowania i nadzorowania realizacji takich projektów w należyty sposób, oraz przewidzenia możliwości domagania się przez partnerów publicznych odszkodowania od przedsiębiorstw prywatnych w wypadku zaistnienia niezgodności umownej;

13. zauważa, że partnerstwa publiczno-prywatne zajmują jedno z czołowych miejsc w programie działań na rzecz rozwoju i że są coraz mocniej promowane jako sposób wypełnienia luki w zakresie finansowania infrastruktury, zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się;

14. wzywa Komisję – ponieważ zaznaczyła ona wolę znacznego rozszerzenia wykorzystywania łączenia instrumentów finansowania w nadchodzących latach – do wdrożenia zalecenia zawartego w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat wykorzystywania łączenia instrumentów finansowania oraz do oceny mechanizmu łączenia pożyczek z dotacjami, zwłaszcza pod względem rozwoju i dodatkowości finansowej, przejrzystości oraz rozliczalności;

15. wzywa organy UE do zachęcania przedsiębiorstw unijnych uczestniczących w PPP w państwach trzecich, zwłaszcza w krajach mniej rozwiniętych, do działania zgodnie z zasadą spójności polityk oraz istniejącymi wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, aby uwzględniane były cele współpracy na rzecz rozwoju; wzywa ponadto Komisję do promowania zrównoważonych inwestycji, uwzględniając cele rozwojowe poprzez nadawanie priorytetowego znaczenia w szczególności długofalowemu rozwojowi gospodarek krajowych, oraz do promowania projektów ukierunkowanych przykładowo na ochronę środowiska, ograniczanie ubóstwa, gospodarowanie odpadami czy wykorzystanie odnawialnych źródeł energii;

16. podkreśla, że w obszarze pomocy rozwojowej partnerstwa publiczno-prywatne są często skutecznym sposobem wydatkowania funduszy unijnych, przy jednoczesnym wspieraniu priorytetów unijnych i zapewnianiu spójności z innymi politykami; apeluje o większe zaangażowanie Komisji i większe inwestycje w rozwój PPP oraz wykorzystywanie ich jako narzędzia umożliwiającego zwiększenie ograniczonego budżetu unijnego na cele rozwojowe;

17. podkreśla, że prywatne inwestycje i środki finansowe będą prawdopodobnie najważniejszą siłą generującą zrównoważony wzrost gospodarczy, który w najbliższych latach w krajach rozwijających się ma wynieść ok. 5 %; dostrzega, że te go typu prywatne środki finansowe mogą przyczynić się do wzmocnienia lokalnych gospodarek i przedsiębiorstw oraz do tworzenia godziwych miejsc pracy, a dzięki temu – do likwidacji ubóstwa, pod warunkiem odpowiedniego uregulowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych i powiązania ich z konkretnymi zmianami na lepsze w gospodarkach krajów partnerskich, m.in. poprzez transfer technologii i zadbanie o możliwości kształcenia dla miejscowej siły roboczej; uważa, że w takich warunkach PPP może być korzystne dla krajów najsłabiej rozwiniętych, ponieważ nieproporcjonalnie wysokie ryzyko inwestycyjne nie stanowi wystarczającej zachęty dla inwestycji prywatnych; podkreśla, że partnerstwa publiczno-prywatne w ramach agendy rozwoju po roku 2015 muszą w przyszłości koncentrować się na ograniczaniu skali ubóstwa i realizacji innych celów zrównoważonego rozwoju oraz że w każdych okolicznościach należy je dostosowywać do krajowych planów rozwoju państw partnerskich;

18. zauważa, że skutecznie realizowane partnerstwa publiczno-prywatne posiadające właściwą strukturę mogą być źródłem wielu korzyści, co obejmuje innowacje, efektywniejsze wykorzystanie zasobów oraz zapewnianie jakości i kontrola jakości; zauważa również, że partnerstwa publiczno-prywatne w krajach rozwijających się należy oceniać w oparciu o jego zdolność do osiągania wyników w kontekście rozwoju oraz że potrzebne jest sprawiedliwe rozłożenie ciężaru ryzyka między sektorem publicznym a prywatnym; podkreśla, że partnerstwa publiczno-prywatne w krajach rozwijających się koncentrowały się dotychczas przede wszystkim na sektorze telekomunikacyjnym i energetycznym, natomiast prywatne zaangażowanie na rzecz infrastruktury społecznej to wciąż rzadkość; zachęca w związku z tym do podejmowania partnerstw publiczno-prywatnych z myślą o realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

19. apeluje o większą pomoc techniczną, w tym szkolenia dla lokalnych pracowników i przepływ technologii, dla rządów krajów partnerskich, aby zwiększyć ich zdolność do podejmowania odpowiedzialności za projekty w ramach partnerstw publiczno-prywatnych i za zarządzanie nimi, między innymi poprzez wsparcie w zakresie tworzenia systemów bankowych i organów administracji podatkowej zdolnych do zapewnienia zarządzania finansowego oraz zarządzania funduszami publicznymi i prywatnymi; podkreśla, że doświadczenia z przeszłości wskazują na to, że nieumiejętnie

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

wynegociowane umowy partnerstwa publiczno-prywatnego mogą w pewnych przypadkach pogłębiać zadłużenie państwa oraz wzywa do ustanowienia ram regulacyjnych dotyczących odpowiedzialnego finansowania; wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę możliwości udzielania krajom rozwijającym się pomocy technicznej i informacji na temat sposobów opracowania i wdrożenia unijnych norm na rynkach tych krajów;

20. zdecydowanie popiera skuteczne i szeroko zakrojone rozpowszechnianie i wdrażanie w UE i poza nią wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz podkreśla, że należy podejmować wszelkie niezbędne działania polityczne i legislacyjne, aby uzupełnić luki w skutecznym wdrażaniu wytycznych ONZ, w tym w odniesieniu do kwestii dostępu do wymiaru sprawiedliwości;

21. podkreśla, że agencje rozwoju muszą dbać o to, by finansowanie rozwoju publicznego wykorzystywane było do wspierania lokalnych sieci gospodarczych w krajach rozwijających się, a nie do promowania prywatnych przedsiębiorstw i spółek międzynarodowych z państw darczyńców; w szczególności podkreśla, że partnerstwo publiczno-prywatne powinno służyć budowaniu zdolności krajowych mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw;

22. przypomina, że Unia Europejska ma obowiązek promowania równości płci i dbania o uwzględnianie aspektu płci we wszystkich swoich działaniach; domaga się uwzględniania aspektu płci w procesie planowania i realizacji partnerstw publiczno-prywatnych, np. poprzez wykorzystywanie danych i analiz segregowanych według kryterium płci na potrzeby ukierunkowanych inwestycji oraz poprzez uwzględnianie w umowach kluczowych wskaźników skuteczności działania w odniesieniu do korzyści odnoszonych przez kobiety; w tym kontekście apeluje o większe wsparcie dla lokalnych MŚP, a zwłaszcza dla kobiet prowadzących działalność gospodarczą, aby umożliwić im czerpanie korzyści ze wzrostu gospodarczego, którego motorem jest sektor prywatny;

Potencjalne narzędzia umożliwiające przedsiębiorstwom z UE angażowanie się w projekty PPP poza UE

23. wzywa Komisję do działania na rzecz uzyskania znaczących zobowiązań dotyczących dostępu do rynku na szczeblu międzynarodowym w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz w ramach bieżących negocjacji dwustronnych z państwami trzecimi w ramach pozytywnego podejścia opartego na wzajemności, które umożliwiałoby międzynarodową konkurencję, w celu zaradzenia asymetrii w poziomie otwartości rynków rządowych zamówień publicznych istniejącej między UE a innymi partnerami handlowymi; wzywa Komisję do podjęcia działań w celu likwidacji barier administracyjnych, proceduralnych i technicznych uniemożliwiających europejskim przedsiębiorstwom uczestnictwo w zagranicznych PPP;

24. wzywa Komisję, aby podczas negocjowania umów handlowo-inwestycyjnych z innymi krajami popierała likwidację barier utrudniających unijnym przedsiębiorstwom, a zwłaszcza MŚP, uczestnictwo w PPP w tych krajach oraz by wspierała mobilność zawodową obywateli UE w tych krajach, by umożliwić im konkurowanie na równych warunkach z miejscowymi firmami oraz przedsiębiorstwami z państw trzecich.

25. wzywa Komisję do monitorowania funkcjonowania przedsiębiorstw UE za granicą, a także wyciągnięcia wniosków z sukcesów, modeli i dobrych praktyk w celu opracowania wytycznych oraz do rozważenia możliwości utworzenia wirtualnych centrów dokumentacji lub centrów monitorowania w celu ułatwienia unijnym przedsiębiorstwom, a zwłaszcza MŚP, dostępu do informacji na temat możliwości uczestnictwa w PPP; wzywa Komisję do wspierania tworzenia przyjaznych dla użytkownika platform i sieci, aby promować ustrukturyzowany dialog między zainteresowanymi stronami, oraz do zapewnienia wsparcia technicznego w odniesieniu do ram prawnych i spodziewanych wyzwań; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego skutków umów o wolnym handlu zawieranych przez UE i ich wdrażania dla dostępu unijnych przedsiębiorstw do zagranicznych PPP; uważa, że takie badanie mogłoby być źródłem informacji na temat konkretnego wpływu umów o wolnym handlu na obszar PPP i ostatecznie umożliwiłoby identyfikację barier, którym jeszcze nie zaradzono;

26. wzywa Komisję, by propagowała stosowanie jasnych i kompleksowych zasad rozliczania na szczeblu międzynarodowym w celu zmniejszenia niepewności dotyczących PPP, przy jednoczesnym propagowaniu solidnej polityki budżetowej i trwałości projektów;

27. wzywa Komisję do dopilnowania, aby wspierane przez UE organy, takie jak Agencja Wykonawcza ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw i Europejska Sieć Przedsiębiorczości, również miały możliwość dostępu do informacji i przekazywania MŚP informacji na temat możliwości uczestnictwa w PPP w państwach spoza UE oraz sposobów promowania uczestnictwa małych i średnich przedsiębiorstw w PPP w państwach trzecich;

28. podkreśla, że w celu przyciągnięcia transgranicznych funduszy prywatnych do PPP kluczowe jest zapewnienie wystarczających gwarancji, że długoterminowe inwestycje skorzystają na klarowniejszych, stabilniejszych i bezpieczniejszych warunkach, dobrym zarządzaniu, pewności prawnej, przejrzystości, równym traktowaniu, niedyskryminacji oraz

Wtorek, 7 lipca 2015 r.

skutecznym rozwiązywaniu sporów; wzywa Komisję i Radę do współpracy w celu realizacji tych wymogów na właściwych forach międzynarodowych i w międzynarodowych instytucjach finansowych, aby zapewnić, że niezbędne ramy prawne w tej dziedzinie istnieją i są przejrzyste, demokratyczne, integracyjne, skuteczne i opłacalne;

PPP poza UE: nowe miejsca pracy i możliwości wzrostu gospodarczego dla przedsiębiorstw z UE

29. jest przekonany, że zwiększony udział przedsiębiorstw UE w dużych międzynarodowych PPP mógłby przynieść znaczne korzyści pod względem tworzenia nowych, godnych miejsc pracy, produktywności, konkurencyjności, umiejętności technologicznych oraz rozwoju innowacji w Europie; przypomina, że raport Komisji z 2010 r. pt. „Internacjonalizacja europejskich MŚP” kładzie nacisk na pozytywne powiązanie umiędzynarodowienia i innowacji w zakresie produktów, usług i procesów;

30. podkreśla, że działania w tym obszarze muszą uwzględniać, w szczególności, wyzwania dla MŚP mających siedzibę w Europie w konkuroowaniu na rynkach międzynarodowych w ramach partnerstw publiczno-prywatnych oraz podkreśla konieczność zapewnienia, że MŚP mają konkretny i sprawiedliwy dostęp; podkreśla w tym kontekście znaczenie specjalnych przepisów umożliwiających MŚP udział w zamówieniach publicznych w ramach klastrów lub grup oraz korzystanie z otwartych i przejrzystych łańcuchów podwykonawczych; uważa, że należy zachęcać MŚP do uczestnictwa w roli podwykonawców lub jako część konsorcjum w ubieganiu się o kontrakty;

31. przypomina o osiągnięciach w UE dokonanych za pomocą PPP w dziedzinie rozwoju infrastruktury oraz w prekursorskich dziedzinach technologii, badań, e-uczenia się i innych sektorów o wysokiej wartości dodanej, i zachęca Komisję do zidentyfikowania tych projektów, które przyniosły najlepsze wyniki w UE oraz promowania udziału wszystkich rodzajów unijnych przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, w takich inicjatywach za granicą;

o

o o

32. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu.
